

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Olgou Charvátovou v právní věci žalobkyně: **Z.G.**, právně zastoupena: *Mgr. Libuší Hrušovou, advokátkou, se sídlem nám. Republiky 28, 301 00 Plzeň*, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5.6.2009, č.j.

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

o d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se včasnou žalobou ze dne 3.8.2009 domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované shora citovaného, kterým jí byla zamítnuta žádost o poskytnutí příplatku k důchodu dle Nařízení vlády č. 622/2004 Sb., ve znění Nařízení vlády č. 405/2005 Sb. (dále jen Nařízení). V odůvodnění rozhodnutí je citováno ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) Nařízení a dále je uvedeno, že žalobkyně požádala dne 8.8.2008 o poskytnutí příplatku k důchodu z důvodu věznění z politických důvodů v době od 5.4.1975 do 5.4.1976, a že po dobu od 5.4.1975 do 5.4.1976 nebyly splněny podmínky uvedené v § 1 odst. 1 písm. a) Nařízení, protože bylo zjištěno, že v uvedené době žalobkyně trest odnětí svobody nevykonávala, protože trest odnětí svobody vůbec nenastoupila.

Žalobkyně ve včasné žalobě namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, odporuje základním zásadám pro udělení příplatku k důchodu dle Nařízení. Neobsahuje náležitosti dle § 68 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen spr. ř.), není uvedeno, na základě jakých skutečností žalovaná žádost žalobkyně zamítla, lakonická zmínka o tom, že žalobkyně údajně trest nevykonala, nemá podklad v žádném důkazu. Dovolává se webových stránek žalované s tím, že Nařízení ani informační server žalované neuvádí, že je nutné trest vykonat. Dále se dovolává toho, že v jejím okruhu existují osoby, které jsou ve stejné situaci jako ona a byly tedy odsouzeny jako političtí vězni, trest nenastoupily a přesto příplatek

pobírají. Dále namítala, že pro přiznání příplatku je vedle splnění dalších podmínek nutné, aby byla v rozhodném období odsouzena a vykonala trest, nebo byla nezákonně zbavena osobní svobody a později byla rehabilitována a má za to, že patří do druhého okruhu oprávněných osob, neboť z odsuzujícího rozsudku Okresního soudu (dále jen OS) v Tachově je zřejmé, že byla z politických důvodů zbavena osobní svobody a následně byla po roce 1989 rozhodnutím stejného soudu rehabilitována, když pro tento druhý okruh oprávněných osob není nutné, aby trest jako takový byl vykonán, dle dikce zákona totiž postačuje, aby byl trest uložen. **Navrhla, aby po provedeném řízení soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k novému řízení a rozhodnutí** a žalovanou uznal povinnou zaplatit žalobkyni náklady řízení na účet právní zástupkyně žalobkyně Mgr. Libuši Hrušové vedený u ČSOB, a.s. č. účtu 196317949/0300, VS 100056. Žalobkyně u jednání setrvala na podané žalobě a na náhradě nákladů řízení účtovala dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., za 5 úkonů právní pomoci (za převzetí zastoupení, sepis žaloby, sepis dvou stanovisek a účast u jednání soudu dne 21.9.2010) po 500,- Kč, 5 režijních paušálů po 300,- Kč a 20% DPH z výsledné částky.

Žalovaná ve stanovisku ze dne 1.10.2009 **navrhla zamítnutí žaloby**, zrekapitulovala obsah správního spisu, citovala znění ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) Nařízení a § 2 zák. č. 119/1990 Sb. a § 33 odst. 2 posledně citovaného zákona s tím, že při posuzování žádosti žalobkyně vycházela z údajů u žádosti uvedených, a to z tvrzení žalobkyně, že uložený trest odnětí svobody tato nevykonala, což i nepřímě potvrzuje usnesení OS Tachov a žalobkyně nesplňuje podmínky pro poskytnutí příplatku k důchodu. Žalovaná přítomná u jednání soudu 21.9.2010 se plně odvolala na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) 6Ads73/2010-60 ze dne 21.7.2010.

Žaloba není důvodná.

Krajský soud v Plzni rozsudkem 16 Cad 243/2009-34 ze dne 30.4.2010 rozhodnutí žalované ze dne 5.6.2009 č.j. zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalované k novému řízení a rozhodnutí a žalovanou zavázal povinností uhradit k rukám právní zástupkyně žalobkyně Mgr. Hrušové na náhradě nákladů řízení částku 2.850,- Kč. Soud vyhověl oběma bodům žaloby, rozhodnutí shledal nepřezkoumatelným, pochybení spatřoval v tom, že žalovaná si neověřila skutečnosti tvrzené žalobkyní. Dané skutečnosti nebylo možno zjistit ani ze správního spisu. Soud se rovněž ztotožnil s tím, že žalobkyně spadá do okruhu oprávněných osob, které byly nezákonně zbaveny osobní svobody a následně rehabilitovány s tím, že nebylo nutno, aby trest jako takový byl vykonán a ztotožnil se i s tím, že postačuje, aby trest byl uložen s odkazem na rozsudek NSS ze 7.2.2007 č.j. 3Ads 53/2006-31.

Proti rozhodnutí soudu žalovaná podala dne 17.5.2010 kasační stížnost, v níž se neztotožnila s právním názorem krajského soudu (dále jen soud) a v kasační stížnosti uvedla důvody uvedené v ust. § 103 písm. a) a d) zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.) a trvala na výkladu, že je nutný faktický výkon trestu odnětí svobody nebo zbavení osobní svobody.

Žalobkyně ve svém vyjádření se ztotožnila s právními závěry krajského soudu.

NSS v Brně rozsudkem 6Ads 73/2010-61 rozsudek Krajského soudu v Plzni z 30.4.2010 č.j. 16 Cad 243/2009-34 zrušil a věc vrátil soudu k dalšímu řízení se závazným právním názorem. Kasační stížnost shledal důvodnou s tím, že mezi účastníky je nepochybné, že žalobkyně usnesením Okresního soudu (dále jen OS) v Tachově ze dne 13.3.1991 č.j. Rt 178/91 byla dle § 2 odst. 1 písm. d) zák. č. 119/1990 Sb., byl zrušen rozsudek OS Tachov ze

dne 8.4.1975 sp.zn. T 127/75, kterým byla žalobkyně odsouzena za trestný čin opuštění republiky dle § 109 odst. 2 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku nepodmíněně a trestu propadnutí majetku. Dle § 2 odst. 2 zák. č. 119/1990 Sb. bylo trestní stíhání žalobkyně pro tento trestný čin zastaveno. V žádosti o příplatek k důchodu dle Nařízení žalobkyně prostřednictvím své advokátky výslovně uvedla, že k výkonu trestu odnětí svobody v jejím případě nedošlo. Jde tedy především o posouzení, zda údaj žalobkyně, že trest odnětí svobody nevykonala, měla žalovaná ověřovat, jak z tohoto vyšel soud, s čímž se NSS neztotožnil a zaujal názor, že uvedené negativní tvrzení nebylo třeba ověřovat, souhlasil s žalovanou, že takovéto ověřování je nadbytečné a nelogické. Povinností žalované by bylo ověřovat tvrzenou dobu výkonu trestu odnětí svobody a o takový případ se ve věci žalobkyně nejednalo.

Neztotožnil se ani s tvrzením soudu, že žalobkyně spadala do okruhu oprávněných osob, které byly nezákonně zbaveny osobní svobody a následně rehabilitovány, u niž nebylo nutné, aby trest jako takový byl vykonán, když z díkce zákona postačovalo, aby trest byl uložen. Tento předpoklad soudu označil jako nesprávný. To, že žalobkyně byla pravomocným trestním rozsudkem odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ještě neznamenal, že byla zbavena osobní svobody. Pokud zákon č. 119/1990 Sb., v § 33 odst. 2 uvádí, že ustanovení zákona se užije obdobně k rehabilitaci a odškodnění osob nezákonně zbavených osobní svobody v souvislosti s trestnými činy uvedenými v § 2 a § 4 zákona, míří se tím na případy, kdy trestní stíhání nebylo vůbec zahájeno, což není případ žalobkyně u níž trestní stíhání zahájeno bylo a byla i pravomocně trestně odsouzena. Za zbavení osobní svobody lze považovat zejména případy zadržení a vzetí do vazby, aniž by došlo k zahájení trestního stíhání. Za zbavení osobní svobody nelze považovat odsouzení k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, aniž by došlo k výkonu tohoto trestu, jak se soud nesprávně domníval. NSS se ztotožnil s názorem žalované, že jednou z nezbytných podmínek pro přiznání příplatku k důchodu je v případě žalobkyně, která byla pravomocně trestně odsouzena, skutečný výkon tohoto trestu, k čemuž v případě žalobkyně nedošlo. Žalovaná postupovala správně, když příplatek žalobkyni k důchodu nepřiznala. Rozsudek byl posléze shledán i nesrozumitelným, ze všech těchto důvodů kasační stížnost bylo shledána důvodnou a rozsudek byl zrušen, věc vrácena soudu k novému řízení s tím, že soud znovu rozhodne i o náhradě nákladů řízení.

Krajský soud v Plzni je vázán právním názorem nadřízeného soudu, po provedeném řízení zjistil, že žaloba není důvodná, neboť rozhodnutí není nepřezkoumatelné a žalobkyni nevznikl nárok na příplatek k důchodu dle Nařízení.

Soud proto žalobu dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť žalobkyně nebyla krácena na svých právech rozhodnutím správního orgánu ani jeho postupem (výrok pod I. rozsudku).

Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků dle § 60 odst. 1,2 s.ř.s. nepřiznal, žalobkyně ve věci úspěch neměla a náhrada nákladů řízení spočívající v nákladech právního zastoupení jí nemohla být přiznána. Žalovaný správní orgán ve věcech důchodového pojištění nemá na náhradu nákladů řízení ze zákona nárok (výrok pod II. rozsudku).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřipustná; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu (§ 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s.) v takovém případě lze proti tomuto rozhodnutí podat do 2 týdnů po jeho doručení kasační stížnost ve dvou písemných vyhotovení (§102

s.ř.s.). Kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje vysokoškolské právnické vzdělání, které podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§105 odst. 2 s.ř.s.).

V Plzni 21. září 2010

JUDr. Olga Charvátová
samosoudkyně

K!

1. Rozsudek opiš a doruč:

- a) do DS nebo na typ I. dle adresy advokátní kanceláře
- b) do DS nebo na typ I. dle adresy žalované

2) ZPL připoj, vyznač PM:

- a) po PM do DS nebo na typ III. vrat' dávkový spis dle adresy žalované č.l. 22
- b) spis pak předlož k vyhotovení evidenčního listu judikatury a anonymizaci rozsudku mě